

ผลการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Effects of Form-Focused Instruction Activities on English Writing Ability and Attitude toward English Writing Instruction of Prathomsuksa Six Students

ทัศนิกา วงศ์เครือ*

Thanthika.mew@gmail.com

จันทร์พร พรหมมาศ**

เด่นชัย ปราบจันดี***

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน 2 ห้องเรียน 62 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 32 คนและกลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (Form-Focused instruction) แผนการจัดการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบวัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**อาจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ ดร. ภาควิชาบัณฑิตศึกษานานาชาติ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำสำคัญ: การสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of the research were to compare English writing ability, English grammar ability, and attitude toward English writing instruction between Prathomsuksa Six students, taught by Form-Focused Instruction activities and those taught by the traditional English writing method. The participants were sixty-two Prathom Suksa Six students in the first semester of the Academic Year 2016 from a Primary School. They were selected by the multi-stage sampling technique into two groups, for an experimental group (n=32) and a control group (n=30). The instructional instruments consisted of Form-Focused Instruction activities lesson plan, traditional English writing method lesson plans, English writing ability test, English grammar ability test, and an attitude toward English writing instruction questionnaire. The data were analyzed by using an independent t-test. The results revealed that English writing ability, English grammar ability and attitude toward English writing instruction of Prathomsuksa Six students after learning with Form-Focused Instruction activities were higher than traditional English writing method at the significant .05 level.

Keywords: Form-Focused Instruction activities, English writing ability, English grammar ability, attitude toward English writing instruction

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาบุคลากรเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งการเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนของประเทศไทยยิ่งทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้น ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 220) ได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกระดับชั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลกยุคข่าวสาร ซึ่งเป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ โดยสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ มีจุดมุ่งหมายที่จะเสริม

สร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการพัฒนาการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องครอบคลุมความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการเขียนถือได้ว่าเป็นความสามารถที่สำคัญที่มีความจำเป็นอย่างมากในการสื่อสารความหมายออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ตนเขียนได้ จึงจัดได้ว่ามีความซับซ้อนและยากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเขียนต้องผ่านกระบวนการคิดหลากหลายขั้นตอนและต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และการสื่อสาร โดยเรียบเรียงลำดับประโยคเพื่อสื่อความหมายได้และต้องเขียนได้ถูกต้องตามหลักของการใช้กฎเกณฑ์

ทางภาษา (White, 1980, pp. 6) นอกจากนี้การเขียนจะต้องประกอบไปด้วยความรู้ความเข้าใจในด้านไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงเนื้อหา และความคิดในการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน (ทิพนิภา อรุณวิภาส, 2552, หน้า 23) ตลอดจนทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา ยิ่งนักเรียนใช้ความพยายามในการเขียนมากเท่าไร นักเรียนจะพบกับการเขียนสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนวิธีในการแสดงออกทางความคิดมากยิ่งขึ้น (Raimes, 1983, p. 3) แม้ว่าการเขียนจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แต่มีสาเหตุหลักที่เป็นอุปสรรคทำให้ผู้เขียนไม่ประสบความสำเร็จในการเขียนเท่าที่ควร คือในกระบวนการสอนของครูส่วนมากใช้วิธีสอนโดยการอธิบายและบรรยาย ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยและไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ในโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ สำนวน การเรียบเรียงความคิด และความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนอย่างจำกัด ทั้งนี้ครูอาจสอนโดยไม่ได้ใช้รูปแบบหรือวิธีสอนที่เหมาะสม ประกอบกับยังขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจึงไม่สามารถสร้างความสนใจให้นักเรียนรู้สึกตื่นตัวและสนใจเรียนรู้และปัญหาเหล่านี้ยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 161-162) จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปรากฏว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558 มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 36.99, 36.02 และ 40.31 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556, 2557, 2558) แม้ว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่คะแนนยังต่ำกว่าร้อยละ 50 และจากผลการทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระดับชาติยังพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ จึงต้องปรับปรุงและพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อ

ให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติประเทศ (ณภัทร วุฒิวงศา, 2557, หน้า 89) ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

Ellis (1990, 1993, 1998) ได้เสนอแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (Form-Focused Instruction: FFI) โดยการสอนตามแนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นความสำคัญในด้านความหมายของภาษา (Meaning-focused instruction) ในการสื่อสารให้สอดคล้องกับโครงสร้างไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษา โดยใช้การสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้รู้สึกตื่นตัวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในขณะที่นักเรียนกำลังใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมการฝึกใช้ภาษาจะเริ่มจากข้อความที่มีการควบคุมไวยากรณ์ที่ใช้สูง และค่อยๆ ลดลงจนไปถึงระดับที่สามารถผลักดันให้นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์เป้าหมายด้วยตนเอง กิจกรรมที่ใช้มีความเหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนและเอื้อต่อการจดจำภาษา โดยโครงสร้างที่นำมาสอนได้รับการเน้นให้เกิดความชัดเจนในรูปแบบโครงสร้างของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนการสอนภาษาตามแนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ เน้นถึงความหมายของภาษา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเข้าใจในภาษาของนักเรียนมากกว่าความคล่องเพียงอย่างเดียว นักเรียนสังเกตถึงโครงสร้างไวยากรณ์ในข้อมูลภาษาในระหว่างเรียน มีการคิดและพิจารณาถึงการใช้และความถูกต้องของหลักโครงสร้างไวยากรณ์ด้วยตนเอง มีการโต้แย้งหรือให้เหตุผลระหว่างกลุ่มนักเรียนอื่นหรือระหว่างครูในลักษณะให้ข้อมูลย้อนกลับและนักเรียนสามารถระบุถึงปัญหาการใช้ภาษาของตนได้ ซึ่งเป็นกระบวนการนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจถึงความหมายและหน้าที่ของโครงสร้างไวยากรณ์ นักเรียนสามารถประมวลความรู้

ทางภาษาและเสริมสร้างความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่
ตนมีอยู่ตามลำดับ

อันจะนำไปสู่ความรู้ทางไวยากรณ์ได้อย่าง
แท้จริง นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างของการเรียนการ
สอนภาษาอังกฤษแบบเน้นไวยากรณ์ที่ได้ ข้อเสนอว่า การ
สอนเน้นไวยากรณ์ที่ไม่ได้เน้นการสื่อสาร (Focus on
Forms: FonFs) เน้นสอนไวยากรณ์จากบทเรียนหรือ
แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ส่วน
แนวคิดการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์และการ
สอนแบบเน้นไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการสื่อสาร (Focus
on Form: FonF) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ที่เน้นให้นักเรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์ โดย
นักเรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือที่ในการติดต่อสื่อสารและ
ซึมซับไวยากรณ์ระหว่างการทำกิจกรรมการสื่อสาร ทั้งนี้
แนวคิดการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ ยังมุ่งเน้น
ที่ความหมายของภาษาเป็นสำคัญ (Ellis, 2001) ดังนั้น
ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ
ในการสื่อสารได้อย่างมีความหมายและถูกต้องตามหลัก
ไวยากรณ์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษ
แบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด
แบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ ดังเช่น งานวิจัยของ Wu
(2005) พบว่าการเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ทั้งสองแบบ
ช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนภาษาของนักเรียนทั้ง
ในด้านทักษะการพูดสื่อสาร การเขียนและด้านไวยากรณ์
งานวิจัยของ Noonan (2004) พบว่า ความรู้ชัดแจ้งใน
ไวยากรณ์สามารถสนับสนุนการได้มาซึ่งความรู้ที่แฝงอยู่
ภายในไปจนถึงการสังเกต ครูสามารถดึงความสนใจของ
นักเรียนให้รู้แจ้งในจุดเด่นของภาษาของสิ่งที่ป้อนเข้าไป
ไปจนถึงการสอนที่ชัดแจ้ง งานวิจัยของ Fei Wang (2555)
พบว่า การเรียน Verb to be โดยเน้นโครงสร้างในบริบท
ที่เน้นทั้งความหมายและโครงสร้างภาษาช่วยให้ผู้เรียน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความรู้และความ
สามารถในการใช้ Verb to be เพิ่มขึ้นและงานวิจัยของ

พิทยา ทิวัจฉา (2553) พบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษ
แบบเน้นเนื้อหาที่ใช้ผสมผสานกับงานปฏิบัติแบบเน้น
โครงสร้างไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนที่ได้รับบทเรียนดัง
กล่าวมีความรู้ด้านเนื้อหาและไวยากรณ์สูงขึ้น

เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดแบบเน้น
โครงสร้างไวยากรณ์ที่พบนั้นจะศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในระดับชั้น
มัธยมศึกษาถึงระดับบัณฑิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำ
แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ มาใช้เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถ
ในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นวัยที่มีการคิดแบบรูปธรรมและ
สามารถคิดย้อนกลับได้ อีกทั้งนักเรียนในวัยนี้ต้องการ
แสดงความสามารถและสามารถสร้างแรงจูงใจในการ
เรียนการสอน ตลอดจนเป็นระดับชั้นที่เป็นพื้นฐานสำคัญ
อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่าง
กลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบ
เน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอน
เขียนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์
แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการ
เรียนการสอนเขียนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเขียนภาษา
อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่ม
ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้น
โครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอน
เขียนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์มีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์มีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (Form-Focused Instruction: FFI) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งสื่อสารความหมายให้สอดคล้องกับโครงสร้างไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษา นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน โดยทำการศึกษาสังเกต คิด ให้เหตุผล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนและออกแบบการใช้ภาษา ตลอดจนสร้างงานเขียนด้วยตัวของผู้เรียน ครูทำหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ กระตุ้นความสนใจและให้คำแนะนำเป็นข้อมูลย้อนกลับในระหว่างเรียน

2. การสอนเขียนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยครูดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตาม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกของนักเรียน และเรียบเรียงออกมาเป็นภาษาเขียนอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสารได้ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบในด้านเนื้อหา การใช้คำศัพท์ การเรียบเรียง โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกการเขียน โดยวัดจากแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในการเรียบเรียงคำในประโยคตามหน้าที่ที่ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงรูปคำให้ให้สอดคล้องกับหน้าที่ของคำนั้น ๆ ในประโยค โดยวัดจากแบบวัดความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ หรือเป็นกลาง ของนักเรียนหลังจากเรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และด้านพฤติกรรมโดยวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 62 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 32 คนและกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์และการจัดการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาจากหน่วยการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย My Story, My Experience, The Letter by Mail และ Going Shopping

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์และแผนการจัดการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ได้ตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.2 แผนการจัดการเรียนการสอนเขียนแบบปกติได้ตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ประเมินความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังเรียน เป็นแบบอัตนัย มีลักษณะเป็นการเขียนเล่าเรื่องอย่างอิสระ จำนวน 1 ข้อ ครอบคลุมองค์ประกอบในด้านเนื้อหา การใช้คำศัพท์ การเรียบเรียง โครงสร้าง ไวยากรณ์ และกลไกการเขียน โดยปรับจากเกณฑ์การประเมินของ Jacobs, et al. (1981) ซึ่งแบบวัดนี้ได้ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α - Coefficient) เท่ากับ .675

3. แบบวัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ประเมินความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัย มีลักษณะหาส่วนที่ผิดและเติมคำตอบที่ถูกต้องแทนที่ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบนี้ได้ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-.47 มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20-.80 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α - Coefficient) เท่ากับ .729

4. แบบวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้ประเมินเจตคติของนักเรียนหลังเรียน แบบวัด ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบตามวิธีของ Likert ครอบคลุมองค์ประกอบในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และด้านพฤติกรรมจำนวน 19 ข้อ ซึ่งแบบวัดนี้ได้ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์กับการทดสอบค่าที่ (t-test) แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อความที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α - Coefficient) เท่ากับ .881

รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - experimental design) แบบไม่สุ่มตัวอย่างสอง

กลุ่ม สอบก่อน – สอบหลัง (Non-randomized control group pretest posttest) (Gall, Gall, & Borg, 2007)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสังเกตและพิจารณาการใช้ภาษา จากที่ครูนำเสนอให้ โดยร่วมกันโต้แย้ง วิเคราะห์และให้เหตุผลเกี่ยวกับหลักภาษาแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งครูให้คำแนะนำเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการภาษา (Practice) เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ ครูอธิบายและให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ นักเรียนวางแผนและออกแบบงานเขียน โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ ภาษา (Production) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนลงมือสร้างงานเขียนตามที่ออกแบบไว้ ตรวจสอบงานเขียนของตนเองอย่างละเอียดเพื่อเพิ่มเติมและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งครูให้คำชี้แนะแก่นักเรียนระหว่างการใช้ภาษาแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ในงานเขียน

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอผลงาน (Publishing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนมีการนำเสนองานเขียนของตนเอง ครูให้ข้อมูลย้อนกลับและนักเรียนร่วมกันสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภาษาแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์

2.2 กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็นกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเขียนและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะเขียน โดยทบทวนความรู้เกี่ยวกับกลไกทางการเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ครูเสนอเนื้อหาทางภาษาให้นักเรียน มีการนำเสนอคำศัพท์และเนื้อหาในเรื่องที่จะเขียนให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมายที่ถูกต้อง ครูสาธิตการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟัง สังเกต และปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูนำเสนอในขั้นนำเสนอ เป็นการฝึกหัดแบบกำหนดขอบข่ายให้เขียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ถูกต้อง การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ครูเป็นผู้ควบคุมในการฝึกภาษาของนักเรียน และนักเรียนมีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Product) เป็นขั้นที่ครูออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว มาใช้เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนในการนำภาษาไปใช้ ส่วนนักเรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง หรือนักเรียนนำเรื่องที่เขียนมาอ่านให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

3. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแบบวัดความ

สามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนมาเปรียบเทียบหาคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)

2. นำแบบวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ มาหาคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดลองความแตกต่างของคะแนนเจตคติต่อการเขียน

ภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	32	63.53	11.381	2.238*	.029
กลุ่มควบคุม	30	57.40	10.098		

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ และนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติหลังเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	32	6.38	1.947	2.819*	.007
กลุ่มควบคุม	30	5.03	1.790		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์และนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติหลังเรียนมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบของเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

กลุ่ม	n	Mean	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	32	4.09	.546	3.661*	.0005
กลุ่มควบคุม	30	3.58	.533		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์และนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติหลังเรียนมีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

ในการศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานทางการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารความหมายของเนื้อหาให้สอดคล้องกับโครงสร้างไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษา นักเรียนมีการสังเกต คิด ให้เหตุผล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำ

ความคิดมาวางแผนและออกแบบการใช้ภาษา จนสร้างงานเขียนด้วยตัวของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถเขียนงานเขียนภาษาอังกฤษได้จากการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับลักษณะของไวยากรณ์ที่มีต่องานเขียนและสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้มาใช้ในเขียนได้ ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น ดังที่ Ellis (1990, 1993, 1998) ได้เสนอว่าการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ช่วยให้นักเรียนสามารถแยกแยะและเข้าใจความหมายของโครงสร้างทางภาษา ด้วยการสรุปความรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์จนสามารถค้นพบกฎเกณฑ์ทางภาษาด้วยตัวเอง มีการฝึกใช้โครงสร้างภาษาที่ได้เรียนรู้มาควบคู่กัน จนสามารถสร้างงานเขียนได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ Bright & McGregor (1976) ได้กล่าวถึงนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษต้องเรียนไวยากรณ์อังกฤษ เพื่อว่าประโยคที่นักเรียนผลิตจะเป็นประโยคที่สอดคล้องกับโครงสร้างภาษาอังกฤษในรูปแบบที่ยอมรับได้ที่มีผลต่อการเขียนและความสัมพันธ์ของภาษาเขียน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนต้องประกอบด้วยความรู้ในกฎเกณฑ์ของภาษาและความสามารถในการใช้ภาษา (Widdowson, 1978) โดยเป็นการเรียบเรียงประโยค

ที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และความสมเหตุสมผลเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งผู้เขียนต้องการที่จะสื่อสารได้ (White, 1980) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fei Wang (2555) ที่พบว่า การเรียน Verb to be โดยเน้นโครงสร้างในบริบทที่เน้นทั้งความหมายและโครงสร้างภาษาช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความรู้และความสามารถในการใช้ Verb to be เพิ่มขึ้น และงานวิจัยของ Wu (2005) ที่พบว่า การสอนเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ในการเรียนภาษาที่สองช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนภาษาของนักเรียนทั้งในด้านทักษะการพูด สื่อสาร การเขียนและด้านไวยากรณ์สูงขึ้น

2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ มีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานทางการวิจัยเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สังเกตและพิจารณาการใช้ภาษาจากเนื้อหาที่เรียน นักเรียนวิเคราะห์และให้เหตุผลเกี่ยวกับหลักภาษาและร่วมกันอภิปรายนำผลการวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์จากเนื้อหานั้นจนนำมาสรุปเป็นความรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ด้วยตัวเอง ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าใจถึงความหมายและหน้าที่ของโครงสร้างไวยากรณ์ โดยครูคอยให้คำชี้แนะให้คำปรึกษาถึงหลักการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ในสถานการณ์ที่ถูกต้อง ตลอดจนนักเรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างไวยากรณ์ควบคู่กัน ดังที่ Ellis (1998, pp. 39-60) เสนอว่า นักเรียนสามารถทำความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นเป้าหมายด้วยวิธีการสรุปความรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์จากการฟัง หรือการอ่านข้อความที่มีโครงสร้างไวยากรณ์แฝงอยู่ได้ และการที่นักเรียนสังเกตได้ถึงรูปแบบไวยากรณ์ในข้อมูลภาษาในขณะที่กำลังฝึกใช้ภาษาเป้าหมายเป็นการเอื้อต่อการจดจำภาษา พร้อมกับการได้รับรู้ถึงปัญหาการใช้ภาษาของตนเอง นำไปสู่กระบวนการ

ด้านความรู้ความเข้าใจที่ทำให้นักเรียนได้สรุปความรู้ทางภาษาและเสริมสร้างความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่ตนมีอยู่ตามลำดับ (Swain, & Lapkins, 1995, pp.371-391) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Noonan (2004) ที่พบว่า ความรู้ชัดแจ้งในไวยากรณ์สามารถสนับสนุนการได้มาซึ่งความรู้ที่แฝงอยู่ภายในไปจนถึงการสังเกต ครูสามารถดึงความสนใจของนักเรียนให้รู้แจ้งในจุดเด่นของภาษาของสิ่งที่ป้อนเข้าไปไปจนถึงการสอนที่ชัดแจ้ง การออกแบบชิ้นงานที่ต้องการให้นักเรียนให้รู้แจ้งในจุดเด่นของภาษาของสิ่งที่ป้อนเข้าไป ไปจนถึงการสอนที่ชัดแจ้ง การออกแบบชิ้นงานที่ต้องการให้นักเรียนได้สังเกตโครงสร้างและเติมคำให้สมบูรณ์

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์มีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานทางการวิจัย เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ เป็นการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีการคิด ให้เหตุผล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มเพื่อน วางแผนและออกแบบการใช้ภาษา ตลอดจนสร้างงานเขียนด้วยตัวของนักเรียนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รู้จักคิดวางแผนในงานเขียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีร่วมกันระหว่างนักเรียน มีความเข้าใจถึงความสามารถของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน ช่วยเหลือและยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนต้องงานเขียนหนึ่ง ๆ ทำให้นักเรียนสามารถเขียนงานเขียนออกมาได้ดีและสมบูรณ์จึงส่งผลต่อมีความรู้สึกที่ดีในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษ และเมื่อนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีในการเรียนเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจะดีขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ต้องมีความพยายามและการฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อาจด้วยเหตุนี้ทำให้เจตคติต่อการเขียนภาษา

อังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรูปแบบฟังครูอธิบาย ทำแบบฝึกหัดและใบงานทำให้นักเรียนไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและการวางแผนงานเขียนของตนเอง ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ไม่ดีมากนักต่อการเขียนภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาได้ช้าตามไปด้วย ดังที่ Savignon (1972 อ้างถึงใน อัจฉรวรงค์โสธร, 2544: 47) เสนอความเห็นว่าการใช้กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนความสามารถของแต่ละบุคคลและบริบทของการเรียนตอบสนองให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนนั้น อีกทั้งการตอบสนองความต้องการของนักเรียนจนเกิดเจตคติที่ดี จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการตอบสนอง (สมยศ นาวิการ, 2541, หน้า 155)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ในช่วงแรกของการเรียนการสอน ควรมีการปฐมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อเป็นการแนะนำกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอนและบทบาทของตนเองในการร่วมกิจกรรมนี้อย่างถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น

1.2 ควรมีการใช้การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ในทุกระดับ เนื่องจากมีผลดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทำให้นักเรียน

นักเรียนได้ทราบข้อผิดพลาดทางรูปแบบภาษาของตน ได้คิด และแก้ไข ข้อผิดพลาดนั้น ๆ ด้วยตนเอง มีการปรับปรุงและพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของตนให้ดียิ่งขึ้น

1.3 การจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก เพราะนักเรียนต้องใช้เวลาในการคิดพิจารณาข้อผิดพลาดของตนเอง ควรมีการปรับความยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสม

1.4 ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาได้ในบริบทการรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีวิธีการเน้นไวยากรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาและความสามารถในการใช้ภาษาที่เป็นเป้าหมายในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง กิจกรรมคู่หรือกลุ่ม เพื่อนำโครงสร้างภาษาไปใช้ในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น

2.2 ควรนำแนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ไปศึกษาผลที่มีต่อตัวแปรตามอื่น นอกเหนือจากความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษมีความหลากหลายและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรการศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ณภัทร วุฒิวงศา. (2557). กลยุทธ์สร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ Motivational Strategies: Enhancing English Language Skills. *วารสารนักบริหาร*, 34(1), 89.
- ทิพนิภา อรุณวิภาส. (2552). *ผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับต่างรูปแบบและต่างวิธีที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. กรุงเทพฯ.
- พิทยา ทิพวงษา. (2553). *ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษแบบเน้นเนื้อหาที่ใช้ผสมผสานกับงานปฏิบัติแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีต่อความรู้ด้านเนื้อหาและไวยากรณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- เพี้ย หวาง. (2555). *ผลการเรียน Verb to be โดยใช้กิจกรรมที่เน้นโครงสร้างภาษาของนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษศึกษา, สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. นครราชสีมา.
- สมยศ นาวิการ. (2541). *การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายเชิงธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2556). *ค่าสถิติพื้นฐานพื้นฐานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556*. สืบค้นจาก https://www.02dual.com/admission_news/505/ค่าสถิติพื้นฐาน_O_NET_2556.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2557). *ค่าสถิติพื้นฐานพื้นฐานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557*. สืบค้นจาก https://www.02dual.com/admission_news/505/ค่าสถิติพื้นฐาน_O_NET_2557.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2558). *ค่าสถิติพื้นฐานพื้นฐานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558*. สืบค้นจาก <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Notice/FrBasicStat.aspx>.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bright, J. A. & McGregor, G.P. (1976). *Teaching English as a Second language*. London: Longman Group Ltd.
- Ellis, R. (1990). *Form-focused instruction and second language learning*. Blackwell: Blackwell Publishers.

- Ellis, R. (1993). Interpretation based grammar teaching. *System* 21, 69-78.
- Ellis, R. (1998). Teaching and research: options in grammar teaching. *TESOL Quarterly* 32, 39-60.
- Ellis, R. (2001). *Form-focused instruction and second language learning*. Malden, MA: Blackwell Publishers.
- Gall, M.D., Gall, J.P., & Borg, W.R. (2007). *Educational research*. New York, NY: Pearson Education.
- Jacobs, H.L., Zinkgraf, S.A., Wormuth, D.R., Harflel, V.F., & Hughey, J.B. (1981). *Testing ESL composition: A practical approach*. Rowley, MA: Newbury House Publishers.
- Noonan, F.J. (2004). *Teaching ESL students to "notice" grammar*. Retrieved from <http://iteslj.org/Techniques/Noonan-Noticing.html>.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in teaching writing*. New York: Oxford University.
- Swain, M., & Lapkins, S. (1995). *Communicative competence: some roles of Comprehensible input and comprehensible output in its development*. In S. Gass and C. Maddan (eds.). *Input in Second language acquisition*.
- Widdowson, H.G. (1978). *Teaching language as communication*. Oxford: Oxford University.
- White, R. V. (1980). *Teaching written English*. Oxford: Oxford University.
- Wu, G. (2005). The discourse function of the Chinese particle NE in statements. *Journal of the Chinese Language teacher association*. 36(1): 1-14.